

РЕШЕНИЕ

№ 27982

гр. София, 11.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6727** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по чл. 208 - 228 от

Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Заместник председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, представляван от представляван от Б. П. - главен юрисконсулт в Комисията за финансов надзор (КФН), съгласно пълномощно, срещу Решение № 1536/30.04.2026 г. на Софийски районен съд, 13 състав по н.а.х.д. № 15566 по описа за 2025 г.

С решението е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-171 от 03.10.2025 г., издадено от зам. председател на КФН, с което на жалбоподателя на основание чл. 644, ал. 2, вр. чл.644, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ.

С жалбата се твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно, поради което се иска съдът да го отмени и да постанови ново решение, с което да потвърди изцяло НП № Р-10-171/03.10.2025 г. или да върне делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Г.. Ответникът, редовно призован, не се явява.

Прокурорът, изразява становище, че жалбата е основателна.

При разглеждане на делото СРС е установил, следното.

СРС, като преценил събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните,

приел за установено следното:

На 13.05.2025 г. М. Д. - главен експерт в дирекция „Застрахователен надзор“ на КФН, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение, за извършено на 09.04.2025 г. нарушение на КЗ в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписал съставения против него АУАН без възражения. Такива не били депозирани и в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 03.10.2025 г. П. Д. - заместник-председател на КФН издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност - чл. 647, ал. 1 и ал. 2 от КЗ, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им - чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им съответствала на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като нарушението било достатъчно ясно описано и съответно на дадената правна квалификация. С оглед на това СРС счел, че не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът изложил следното:

ЗД „Бул Инс“ АД е застраховател по смисъла на КЗ и в това качество имало задължението да представя на КФН заверени годишни справки, доклади и приложения в срок от 14 седмици след края на финансовата година.

С НП № Р10-196/09.10.2023 г. /влязло в сила на 09.12.2024 г./ на дружеството била наложена имуществена санкция в размер от 4000 лв. за нарушение на чл.126, ал.1, т.2 от КЗ.

След извършена служебна проверка от служители на КФН било установено, че ЗД "Бул Инс" АД не е представило в КФН в предвидения от закона срок - до 08.04.2025 г. годишни справки, доклади и приложения и относно финансовата 2024 г.

С писмо от 23.04.2025 от КФН било разпоредено в срок до 30.04.2025 г. ЗД "Бул Инс" АД да представи в КФН заверени годишен финансов отчет и годишни справки, доклади и приложения по чл. 126, ал. 1, т.1 и т.2 от КЗ относно финансовата 2024 г. В предоставения срок дружеството-жалбоподател представило всички изисквани документи.

Въз основа на тези обстоятелства, било прието, че застрахователното дружество е извършило административно нарушение, поради което съставила процесния АУАН.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав приел за установена въз основа на показанията на св. М. Д. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които кредитирал като същите били еднопосочни и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът приел, че жалбоподателят от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 126, ал.1, т.2 от КЗ, защото съставът на това нарушение се осъществява от обективна страна с неизпълнение на приложена спрямо нарушителя принудителна административна мярка, като неизпълнението на която било скрепено с налагането на имуществена санкция в размер от 4000 до 40 000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец.

Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци, за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност не следвало да се изследва въпросът за наличието на вина. За така констатираното нарушение обаче СРС установил предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото разкривало по-ниска от типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид. При преценката си съдът отчел, че поначало се касае за частично неизпълнение, периодът на забава не бил

значителен - около 3 седмици, като дружеството е предоставило изисканите от КФН годишни справки, доклади и приложения в предоставения му срок. Съдът отчел, че това поведение би трябвало да се стимулира именно чрез третирането на нарушението като маловажно, в противен случай производството по чл. 587 от КЗ щяло да се обезсмисли, а отделно от това процесното нарушение било първо, но и ако било повторно в разглеждания случай нямало отношение към въпроса за неговата маловажност.

Съдът, като провери законосъобразността на решението и с оглед обхвата на служебната проверка съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от лице по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно. Съдът не споделя направените от СРС правни изводи.

От доказателствата по делото се установява безспорно, че касаторът е извършил нарушението на 09.04.25 г., което се изразява в това, че жалбоподателят като застраховател не е представил за целите на финансовия надзор в КФН заверени от одитори годишни справка, доклади и приложения относно финансовата 2024 г. в законоустановения срок - 14 седмици след края на финансовата 2024 г., т.е. в срок до 08.04.2025 г.

След извършена служебна проверка от служители на КФН било установено, че ЗД "Бул Инс" АД не е представило в КФН в предвидения от закона срок - до 08.04.2025 г. годишни справки, доклади и приложения и относно финансовата 2024 г.

С писмо от 23.04.2025 от КФН било разпоредено в срок до 30.04.2025 г. ЗД "Бул Инс" АД да представи в КФН заверени годишен финансов отчет и годишни справки, доклади и приложения по чл. 126, ал. 1, т.1 и т.2 от КЗ относно финансовата 2024 г. В предоставения срок дружеството-жалбоподател представило всички изискани документи.

В случая при преценка приложимостта на чл. 28 от ЗАНН е необходимо да се вземат предвид всички обстоятелства от значение за конкретния случай. Институтът на маловажния случай е приложим към лица с ниска степен на обществена опасност, при които извършването на нарушения е инцидентно, а не системно, поради което за постигането на превъзпитателната цел е достатъчна и по-ниска по интензитет административна принуда, но конкретно извършеното нарушение не е с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид. В случая задължението за подаване на годишната финансова отчетност за 2024 г. е следвало да бъде изпълнено в срок до 08.04.2025 г. включително. Въпреки това, застрахователят е изпълнил своето задължение след изтичането на този срок и то след като спрямо него е приложена ПАМ. Изпълнението на задължението след законоустановения срок не следва да се счита за липса на административно нарушение, респ. да бъде предпоставка да не бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на застрахователното дружество.

Действително нарушението е формално и съставът му се осъществява чрез бездействие - пропуск да се изпълни задължение в нормативно установен срок и е без значение дали срокът е пропуснат с една, две или повече седмици. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние - неизпълнение на правното задължение. Процесното нарушение е

особено укоримо, тъй като възпрепятства упражняването на надзор на застрахователната дейност от съответния държавен орган - КФН, създава предпоставки за възникване на недоверие в стабилността и ефективността на застрахователната система в Република България. Законодателят е предвидил по-завишени критерии и изисквания към осъществяваната от застрахователите дейност. Извършването на застрахователни услуги е поставено под специален държавен надзор, поради което съблюдаването на законовите изисквания в тази област е изключително важно за неговата стабилност.

В случая изводът на съда, че забавата на изпълнение възлиза на три седмици и е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, е неправилен и необоснован доколкото застрахователят получил лиценз от КФН и следва да е запознат с нормативната уредба, свързана със застраховането в детайли и стриктно да се придържа към нея. Още повече, че не са били налице такива форсмажорни обстоятелства, които да оправдаят забавянето на дружеството за предоставяне на документите. Фактът, че застрахователят е изпълнил в пълнота своето задължение едва след прилагането на принудителна административна мярка обуславя извода за липсата на маловажност.

Освен това, с оглед правилото на чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, изискващо „съответният закон или указ“ да предвиди възможността за санкционирането на „маловажни нарушения“, че законодателят в нито една от санкционните разпоредби на КЗ (чл. 635 — чл. 646в от КЗ) не е предвидил въобще състав на „маловажно нарушение“, което изразява еднозначната му оценка, че всяко от уредените в посочените норми на КЗ нарушения се явява такова с достатъчна степен на обществена опасност, която да изключи хипотезата на „маловажен случай“.

Наложеното административно наказание е съобразено с извършеното деяние, с неговата обществена опасност и е в предвидените от закона граници, поради което отговаря на целите на закона, посочени в чл. 12 от ЗАНН.

Предвид изложеното съдът намира, че административно-наказателна отговорност е осъществена за нарушението, поради което административно наказващият орган законосъобразно е ангажирал отговорността, затова наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК въззивното решение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди обжалваното наказателно постановление.

Предвид изхода на спора на касатора в касационното производство следва да се присъдят разноски, тъй като такова искане е направено своевременно. В случая с касационната жалба е направено искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, за две инстанции, което съдът следва да присъди в минимален размер от 82 /осемдесет и две/ евро.

Мотивиран от изложеното, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1536/30.04.2026 г. на Софийски районен съд, 13 състав по н.а.х.д. № 15566 по описа за 2025 г., с което е отменено наказателно постановление № Р-10-171 от 03.10.2025 г., издадено от зам. председател на КФН, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-171 от 03.10.2025 г., издадено от зам. председател на КФН.

ОСЪЖДА „ЗД БУЛ ИНС“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Л., [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор, със съдебен адрес:

[населено място], [улица], сумата в размер на 82 /осемдесет и две/ евро, представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.